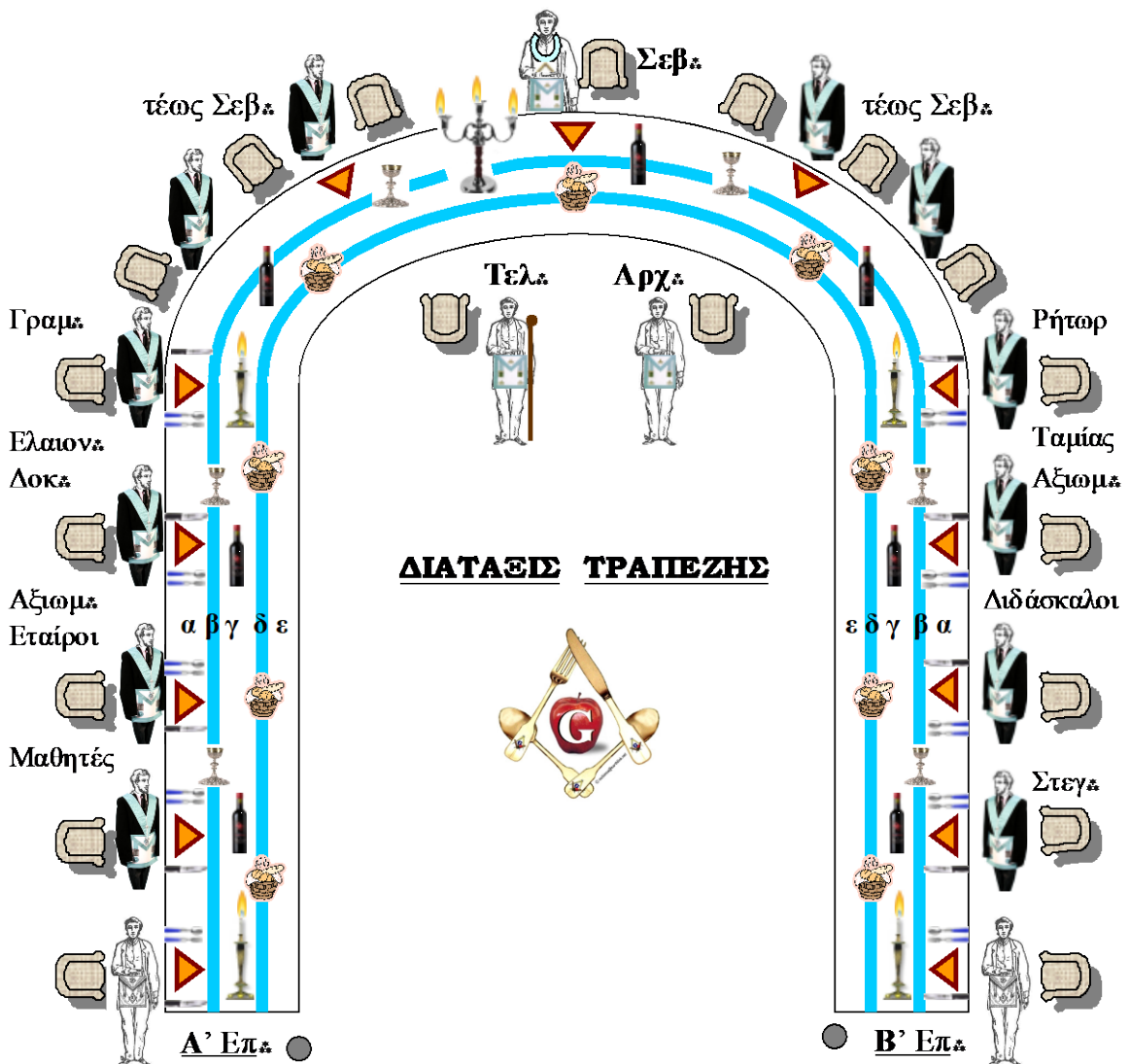
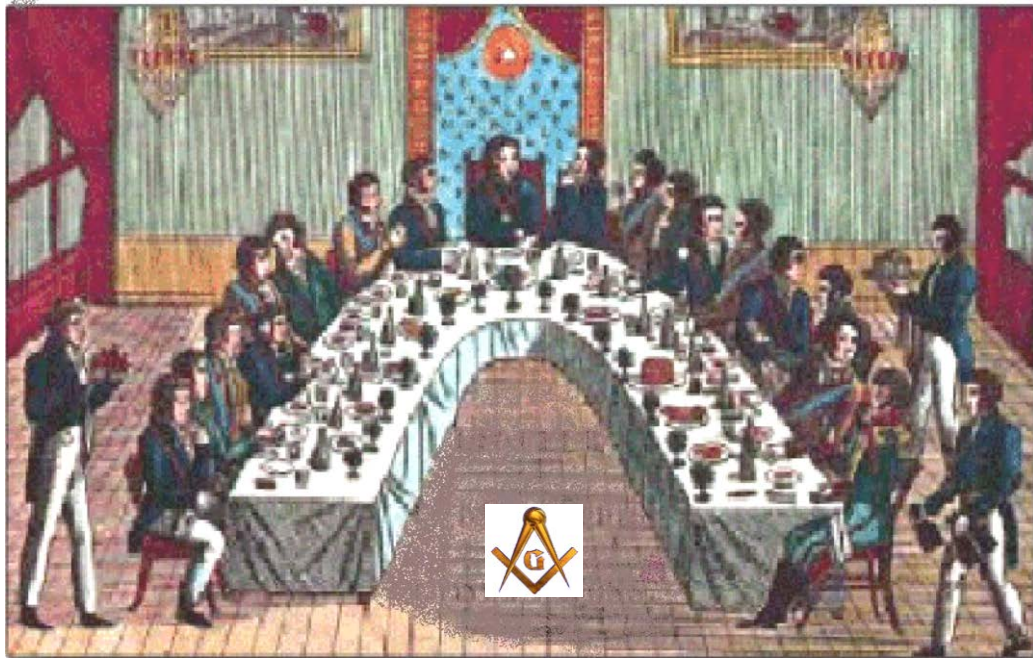

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Από τών αρχαιοτάτων χρόνων τού Τεκτονισμού επικράτησε η συνήθεια όπως κατά τις εορτές τού Τάγματος, ή τις ιδιαίτερες τών Στοών, νά τελώνται Συμπόσια ή *Αγάπαι*, μέ κύριο σκοπό τήν στενότερη σύσφιγξη τών αδελφών. Σύμφωνα μέ παλαιότερο τυπικό τού 1917, αλλά καί κατά τό ισχύον, “τά συμπόσια αυτά δέν πρέπει νά θεωρηθούν σαν απλά γεύματα, αλλά ως τελεταί απόκρυφοι (1917) ως πρός τούς τύπους καί τις αρχές των.

☛ Η αρχαία Σοφία δέν ήθελε νά καθιερώσει τέτοιες τελετές μόνο πρός τέρψιν, αλλά αί Αγάπαι αυτά διά τών ιδιαιτέρων των τύπων, λειτουργιών καί συμβολισμών συμπληρώνουν τις κατά τις μνήσεις καί τις εργασίες τών διαφόρων βαθμών γινόμενες διδασκαλίες”.

Αί πρώται Αγάπαι αποτελούσαν έθιμο τών πρώτων Χριστιανών, τό οποίο συνήλωνε όλους ανεξαιρέτως τούς πιστούς, ανεξαρτήτως τάξεως, μετά τήν λήψη τής θείας ευχαριστίας σέ κοινό γεύμα (Πράξεις τών Αποστόλων 2,42-2,46).

Η Καθολική εκκλησία κατήργησε τις Αγάπες κατά τόν 7^ο αιώνα καί μόνο συνέχισαν νά τελούνται σέ μερικές χριστιανικές αιρέσεις (π.χ. τών Βαπτιστών καί Μεθοδιστών).

Είς τόν Τεκτονισμό τού Αγίου Ιωάννου αί Αγάπαι καθιερώθηκαν ήδη από τό 1717 υπό τών εν Αγγλία Τεκτονικών Στοών καί ετελούντο υποχρεωτικά κατά τις μεγάλες εορτές ού τάγματος, τις ημέρες δηλαδή τών δύο Ηλιοστασίων.

Πρό τής αποκτήσεως ιδίων οικημάτων, αί Στοαί εργάζοντο σέ πανδοχεία (ταβέρνες), τών οποίων οί ιδιοκτήτες ήσαν συνήθως μέλη τών Στοών.

Αί Αγάπαι σήμερα, αρχίζουν διεξάγονται καί τελειώνουν σύμφωνα μέ καθορισμένο τυπικό σέ πλήρη τεκτονική αμφίεση. Αί υποχρεωτικά προπόσεις καθορίζονται από το τυπικό καί γίνονται συνήθως τουλάχιστον πέντε (παλαιότερα επτά ¹) τριπλές *.

Στήν Εγκυκλοπαίδεια τής Ελευθέρας Τεκτονικής, ο Νέστορας Λάσκαρις αναφέρει :

“ Διά τών Αγαπών, αφ’ ενός μέν εορτάζονται δύο μεγάλοι εορταί τής φύσεως, τά δύο ηλιοστάσια, δύο φυσικά φαινόμενα τά οποία έχουν ιδιαιτέρως επίδραση επί τής ζωής τών όντων καί συνεπώς επί τής σωματικής καί πνευματικής εξέλιξεως τών ανθρώπων. Αφ’ ετέρου τιμώνται δύο άγιοι τής Χριστιανικής Εκκλησίας τούς οποίους οί ιδρυταί τού τάγματος έθεσαν ως προστάτες πάτρωνες των (Ιωάννης Ευαγγελιστής καί Ιωάννης Βαπτιστής).

Εκτός όμως αυτής τής σημασίας, αί Αγάπαι παρέχουν στους τέκτονες πολλά διδάγματα σχετικά μέ τό Τεκτονικώς ζείν. Διδάσκουν στον τέκτονα, ότι η ζωή είναι κάτι άξιον μεγάλου σεβασμού, τό οποίο βοηθεί στην εξέλιξη τού Πνεύματος καί τής Ψυχής, ότι ο βίος του πρέπει νά είναι φαιδρός καί πλήρης χαράς, η οποία νά προκύπτει από τήν εν μέτρω καί μέσα στα όρια τού πρέποντος απόλαυση τών Χαρίτων τής ζωής.

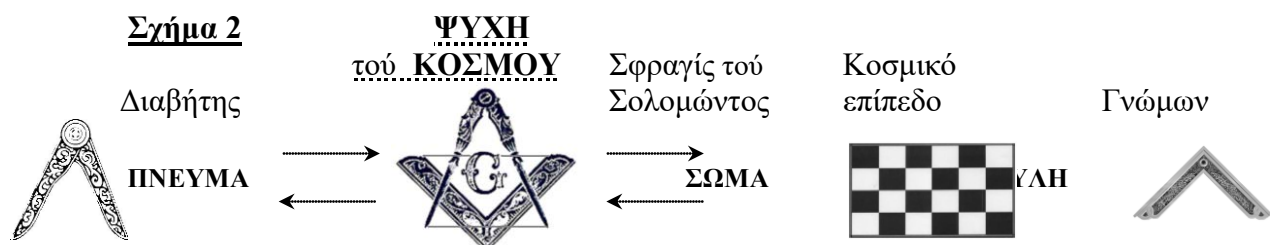
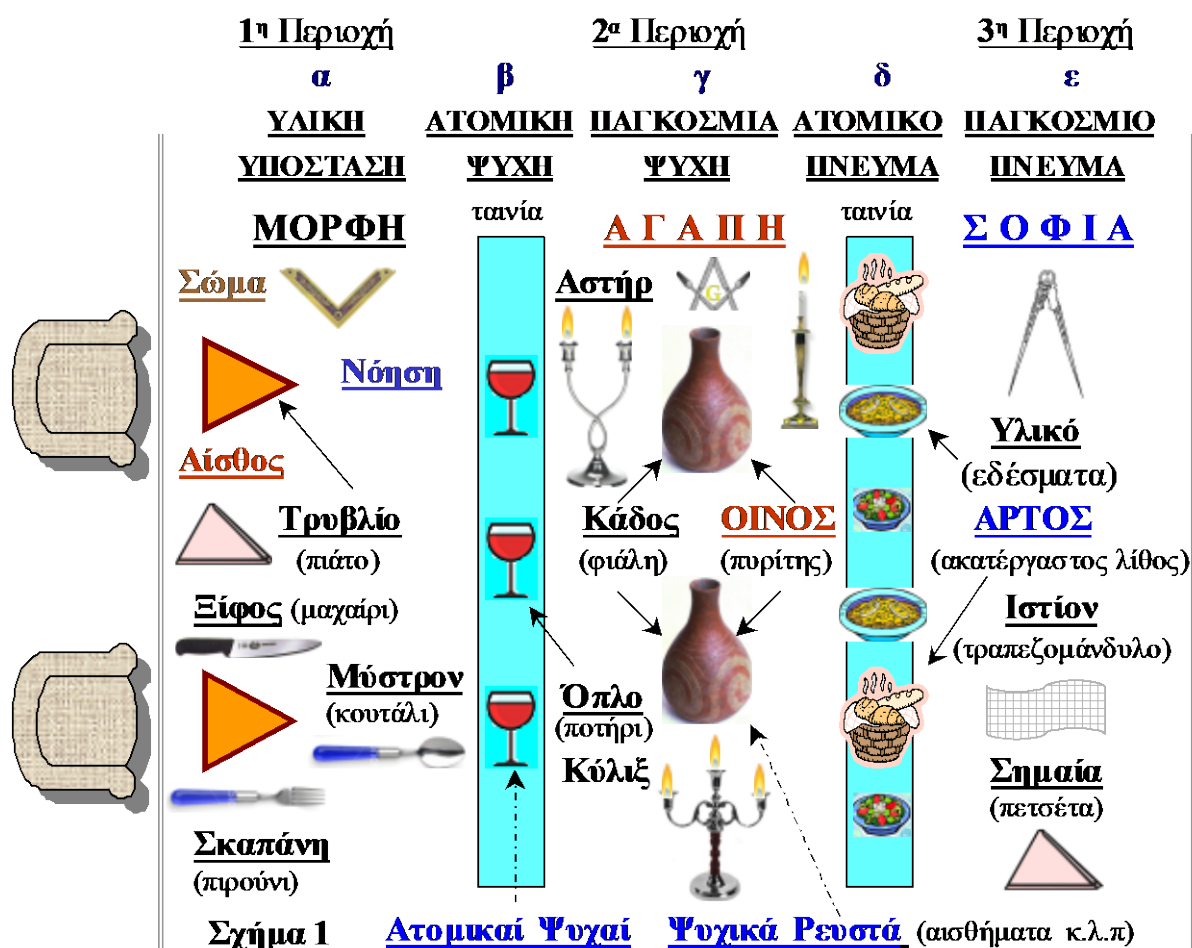
Μέσα από τήν λιτότητα, τήν φυσική των απλότητα, καί τήν επικρατούσα ευχάριστο διάθεση, ευθυμία καί αδελφική διαχυτικότητα, αί αγάπαι τέρπουν καί ικανοποιούν το σώμα καί πρό παντός τήν ψυχή, καί διδάσκουν ποία πρέπει νά είναι η τού Τέκτονος φιλοσοφική καί αισθηματική αντίληψη περί τής χρήσεως τών αγαθών τής ζωής καί των απολαύσεων της. Επίσης, πώς αλληγορικώς τό πνεύμα πρέπει νά τροφοδοτείται από τις “τροφές”, τις δυνάμεις δηλαδή εκείνες, μέσω τών οποίων αυτό μπορεί νά δρά καί να εξελίσσεται.

Αί Αγάπαι διετηρήθησαν καί είς τούς Ροδοσταυρικούς βαθμούς τού Τεκτονισμού (κυρίως τού Αρχαίου καί Αποδεδειγμένου Σκωτικού τύπου) ως Μυστικός Δείπνος Αγάπης.”

ΤΑ ΔΡΩΜΕΝΑ – ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

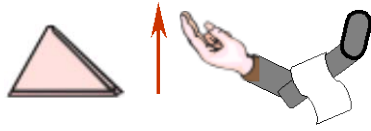
1. Τό σχήμα τής τραπέζης είναι μορφής πετάλου (U ή Π), όπως καί τού Τεκτονικού Ναού. Είναι στην περίπτωση τών τελετουργικών συνεστιάσεων η εικόνα τού Πνευματικού κέντρου μέ προσανατολισμό από Δυση πρός Ανατολη. Επ’ αυτής τό **Ιστίον** (τραπεζομάνδυλο).

2. Δύο Κυανές ταινίες ,επί τού ιστίου, χωρίζουν το τραπέζι σέ τρείς περιοχές (σχήμα 1).
3. Είς τά άκρα του τραπεζιού κάθονται οί δύο Επόπται και αντιπροσωπεύουν – αναπαριστούν τίς στήλες **B*** και **J*** . Τό ιστίο μέ τίς δύο κυανές ταινίες, οί οποίες ξεκινούν από τά δύο άκρα και διατρέχουν όλη τήν ζωδιακή περιοχή, συμβολίζει τόν κόρυμβο.
  - Ως “ γνωστόν ”, ο **Κόρυμβος** αναπαριστά τήν “ **Ψυχή τού Κόσμου** ”, μέρος τής οποίας είναι οί ατομικές μας Ψυχές. Η στοιχίση τών διαφόρων υλικών και εδεσμάτων συμβολίζει τήν τάξη και ηρεμία πού πρέπει νά επικρατεί τόσο μέσα στόν κάθε ένα, όσο και στις μεταξύ τών αδελφών σχέσεις συμπαθείας, αλληγορούμενες διά τού δεσμού τών συνεχών ταινιών. Ως γνωστόν ο πρώτος και κύριος λόγος τής υπάρξεως τής “ **Παγκοσμίου Ψυχής** ” είναι “ **η μύχια συνένωση όλων τών όντων τής Δημιουργίας μεταξύ των και συγχρόνως με τον Δημιουργό τους** ” . Οί δύο ταινίες, αλλά και τα **δίκηρα** κηροπήγια ενδιάμεσα, τονίζουν πολύ καλά τόν διπλά πολωμένο (διφυή) χαρακτήρα της.
Η γνώση και η χρήση τών ιδιοτήτων τών δύο ταινιών, (ώς συνδέσμων μεταξύ τών δύο περιοχών), περικλείει όλα τα στοιχεία τής πραγματικής μύησης !
Επειδή όμως ο μυητικός όρος **Παγκόσμια Ψυχή** πιθανόν ξενίζει, πρέπει να πούμε ότι δέν είναι τίποτε άλλο παρά ή μοναδική παγκόσμια ουσία- ενέργεια από τήν οποία κτίσθηκαν τα Σύμπαντα. Αυτή η ουσία- ενέργεια είναι **δόνησις - κίνησις - κραδασμός** και ανάλογα με τήν συχνότητα με τήν οποία δονείται μάς παρουσιάζεται, τουλάχιστον όσον μπορούμε σήμερα να παρατηρήσουμε επιστημονικά, ως ύλη τού νοητικού πεδίου (σκέψη) ύλη τού ψυχικού πεδίου (συναίσθημα), ως παχυλή ύλη, ως ηλεκτρισμός, μαγνητισμός, βαρύτητα, ραδιενέργεια, ακτινοβολία πάσης φύσεως κ.λ.π με ανάλογες εκδηλώσεις όπως το φώς, ο ήχος, το χρώμα, η θερμότητα κ.λ.π. Μέσα μας εκφράζεται ως ζωικότης - αιθερικότης, η ενέργεια πού μάς δίδει ζωή, “ο άρτος ημών ο επιούσιος” .
Στήν Παλαιά Διαθήκη ονομάζεται στερέωμα , Σαμαϊμ (Ες-Βα -Μαϊμ), πού σημαίνει ύδωρ πυροπνευματικό .“ Καί εποίησε ο θεός το στερέωμα ” (Γένεσις 1-7) . Η επιστήμη αναζητεί σήμερα, πρός το παρόν ανεπιτυχώς, τίς εξισώσεις, πού να εκφράζουν ενιαία όλα τα φαινόμενα τής φύσης, τού λεγομένου ενοποιημένου πεδίου (Unified field theory).
- 4.Το **Πύρ** , απαραίτητη προϋπόθεση τής Μυσταγωγίας : “ **Ο ποιών τούς αγγέλους αυτού πνεύματα, και τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα** ” (πρός Εβραίους επιστολή 1.7).
5. Επάνω στο τραπέζι στοιχίζονται τά **τροβλία** (πιάτα) , τά **όπλα** (ποτήρια) , οί **κάδοι** (φιάλες) και τό **Υλικόν** (εδέσματα) . Τα ποτήρια και εδέσματα τοποθετούνται επί τών κυανών ταινιών (χρώμα τού ουρανού - μέσος ουρανός) διατεταγμένα έν τάξει , όπως λεπτομερώς φαίνεται στό παρατιθέμενο σχήμα 1 και στήν Εικόνα Β (στήλες **α-β-γ-δ-ε**).
  - α. Τά **τροβλία** (πιάτα) μέ τό τριγωνικό σχήμα συμβολίζουν τήν τριπλή κοσμική μας φύση - Νοητική, Ψυχική και Υλική. Είναι κεραμικά, εξ αργίλου, και ώς εκ τούτου μάς υπενθυμίζουν τήν γήινη, (χωματένια), σωματική μας υπόσταση.
  - β. Αμέσως μετά τά **όπλα** (ποτήρια) . Τό μέσον λήψεως Ψυχικής τροφής - Αγάπης, αλλά και μεταδόσεως αυτής διά τών προπόσεων. Δηλαδή η **ατομική** μας **Ψυχή** ⁴ .
(τό όπλο γεμίζει μέ πυρομαχικά - υψώνεται-στοχεύει - και τά αποστέλλει “ πυροβολεί ”)
Πράγματι ό ρόλος τής Ψυχής σάν ενδιάμεσου αρχής μεταξύ Πνεύματος και Σώματος είναι αφενός μέν νά δέχεται τίς εντολές τού Πνεύματος και νά τίς μεταβιβάζει στο Σώμα, αφετέρου νά δέχεται τίς εντυπώσεις τού Σώματος και νά τίς μεταβιβάζει στό Πνεύμα (σύμπλεγμα Διαβήτου και Γνώμονος) . Κατά τήν διαδικασία αυτήν παράγονται τά λεγόμενα αισθήματα και συναισθήματα (σχήμα 2) .

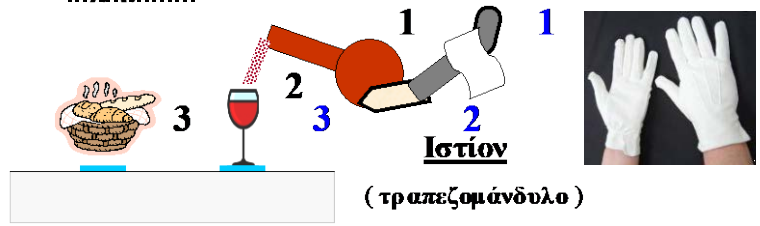

- γ. Εν συνεχεία , ενδιάμεσα , οί **κάδοι** (φιάλες με κρασί) . Η Παγκόσμια αποθήκη τής Ψυχικής τροφής (ψυχικά ρευστά) - **Αγάπη**. Δηλαδή τό περιεχόμενο των κατωτέρων επιπέδων τής λεγόμενης Παγκόσμιας Ψυχής (Μέσον δώμα – ουρανός κ.λ.π).
- δ. Τέλος στήν δεύτερη κυανή ταινία (η ουσία μας, τό Ατομικό μας **Πνεύμα** ⁵), τίθεται τό **υλικό** (άρτος και εδέσματα). Πνευματική τροφή - **Σοφία**. Όταν καταναλώσουμε τό **υλικό** , από ακατέργαστος λίθος μετατρέπεται σε κατηργασμένο (κυβικό) λίθο.
- ε. Επέκεινα τό Παγκόσμιο **Πνεύμα** ⁶ . Είναι περιοχή απροσπέλαστη διά αυτό κανείς δέν επιτρέπεται νά καθίσει στό εσωτερικό τού πετάλου - τραπεζιού (‘Αγια τών Αγίων’). (πλήν τού Τελετάρχου “ κομιστού τού Φωτός ” και τού βοηθού τού Αρχιτρίκλινου).
6. Ο **Κύλιξ** , τό κύπελλο (τό όπλο) είναι ανάλογα σύμβολα απαντώμενα σε όλες τις θρησκείες καθώς και σε όλα τά δόγματα τών λεγομένων “ Μυστικών ” εταιριών. Σύμβολο τής **Ψυχής** στήν οποία χύνεται ό οίνος, τό πνευματικό ποτό τό χρησιμοποιούμενο εις όλας τάς “ μυστηριακάς θρησκείας ” (κατά τόν Νέστορα Λάσκαρι) .
7. Η έγχυση τού οίνου από τόν **κάδο** (φιάλη) εις τό **όπλο** (κύλικα), συμβολίζει τήν Θεία **ΖΩΗ** τού **Χριστού -Λόγου** πού διαχέεται μέσα στόν κύλικα, λαμβάνει σχήμα και μορφοποιείται στό Κοσμικό επίπεδο (κύλιξ), ζωογονώντας τήν υλική μορφή.

Σχήμα 3

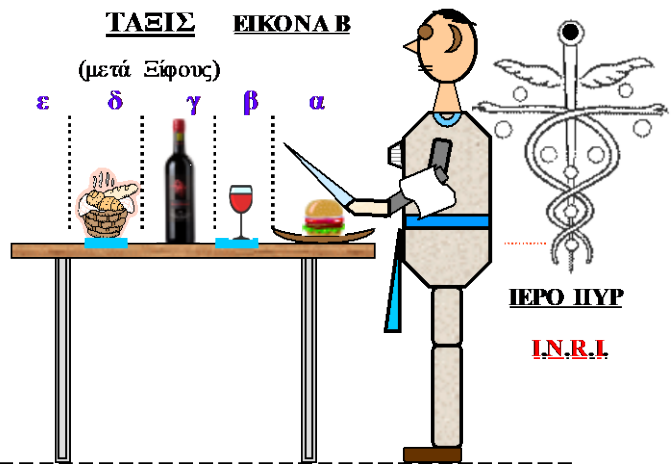
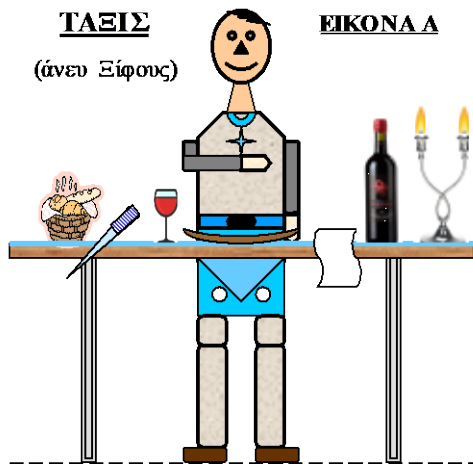

Σημαία (χειρόμακτρο)

(τραπεζομάνδυλο)

- 8. Η **Χείρ** (το χέρι) είναι τό σύμβολο **ευλογίας** και διανομής **ζωτικής δυνάμεως**. Χέρι ανυψωμένο είναι σύνηθες εις τίς θεότητες τής Βαβυλώνος, τής Ασσυρίας, τής Φοινίκης, τής Αιγύπτου, ιδίως εις τούς θεούς τής γονιμότητας και τής ζωής, οί οποίοι έχουν άμεσο σχέση μέ τόν άνθρωπο. (σχήμα 3)
- 9. Η **Σημαία** (λευκό χειρόμακτρο - πετσέτα) στό αριστερό χέρι είναι αντίστοιχο των λευκών χειροκτίων (γάντια) και συμβολίζει τήν αγνότητα τών αισθημάτων, αποτελεί δέ ένδειξη καθαράς και αγνής καρδιάς. (μέσω ειλικρινών ευχητήριων προπόσεων)
- 10. Όρθιοι και εν τάξει ,τά ξίφη ανά χείρας .Τό **Ξίφος** (μαχαίρι) στο αριστερό χέρι είναι σύμβολο τής Πνευματικής δυνάμεως . (Εικόνες Α & Β)

- Παρατηρούμε , **μετά περιεργείας** , ότι οί προπόσεις γίνονται στην θέση “ όρθιοι και έν τάξει ”, όπου οί **κάδοι** επί τής τραπέζης (Ψυχικά ρευστά) και τό **Ιερόν Οστούν** τών αδελφών (κόκυγξ-έδρα τού Ιερού πυρός) ευρίσκονται σέ μία “ νοητή ” οριζόντια γραμμή (Εικών Β).Αναλογία επήρειας τού **Οίνου** (αύξηση τής νευρικής δυνάμεως) και τού **Ιερού πυρός** επί τού νευρικού συστήματος και τού εγκεφάλου (στην επίφυση – κωνάριο).
- 11.Κάθε πράξη για νά είναι ολοκληρωμένη πρέπει νά ακολουθεί τόν τριαδικό Νόμο.
Οί **Προπόσεις** γίνονται σέ **τρία** στάδια - τριπλή κίνηση (Εικόνες Γ - Δ - Ε).
1^η.**Η δεξιά επί των όλων** . ➤ Προετοιμασία διανομής ζωτικής δυνάμεως.

- 2^η. **Άνω τά όπλα** . ☛ Συμβολική πράξη ευλογίας μέ τήν επικουρία τού Μ*Α*Τ*Σ* (Μ*Α*Τ*Σ* ευλόγησον τα όσα ταύτα) - “εν τώ ονόματι σου αρώ τάς χείρας μου”.(Ψαλμοί ΞΒ’ 5)
- 3^η. **Προτείνετε τά όπλα** . “ Εκτενώ τήν χείρα μου πρός τόν Θεόν τόν Ύψιστον”. (Γέν. ΙΔ’ 22)
12. **Τριπλή κατάποση** τού οίνου μετά τήν εκφώνηση τών σχετικών ευχών (**Ήρ** -1.. 2.. 3..).
13. Εκτέλεση τού **σημείου** τού Μαθητού διά τού όπλου . Απόθεσις τών όπλων (1. 2.. 3..).
14. **Χαιρετισμός** τού **Ξίφους** .Τό ξίφος είς τήν δεξιάν - κρούσις τών **τροβλίων** με τά **ξίφη** . ☛ Μεταβίβαση τής Πνευματικής δυνάμεως στήν ύλη .
- Επίδραση στο νευρικό σύστημα καί τον υλικό εγκέφαλο (επίφυση) .
15. Δημιουργία τής ενωτικής (ανοικτής) **αλύσου** μετά την 5^η πρόποση.

Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ

Από τό μεγάλο πλήθος τών ανωτέρω εκτεθέντων συμβολισμών θά σταθούμε για λίγο μέ περισσότερες λεπτομέρειες, κυρίως στόν συμβολισμό τού **Οίνου** .

Τό κρασί, είναι ένα από τά τρία ιερά τρόφιμα τών Ελλήνων μαζί μέ τό ψωμί καί τό λάδι.

Οί μύθοι καί οί τελετουργίες πού συνοδεύουν τίς ιερές τροφές, τό κρασί καί τό ψωμί ακολουθούν τόν κύκλιο ρυθμό τού ήλιου τής γής καί τής σελήνης.

Οί μύθοι εξηγούν τά φυσικά φαινόμενα (όπως τά Ηλιοστάσια), ταυτίζονται μαζί τους καί τά καθιερώνουν – καθιερώνοντας ταυτόχρονα καί τήν ίδια τους τήν ύπαρξη.

Το αμπέλι δίνει τό σταφύλι, δίνει τό γλεύκος ένα υγρό θολό, υπόγλυκο πού στήν συνέχεια αυτοζυμώνεται, μέ δικές του **εσωτερικές διαδικασίες**, διαυγάζει – μεταμορφώνεται, δέν είναι πιά γλυκό, είναι αυστηρό καί δυνατό. Μετατρέπεται – αλλάζει μόνο του – μεταμορφώνεται κόκκινο σάν αίμα, πίνεται όχι κυρίως για νά θρέψει όπως τά άλλα ιερά τρόφιμα αλλά καί για νά ευχαριστήσκει τόν άνθρωπο, νά τόν βοηθήσει νά χαλαρώσει για νά ασχοληθεί μέ ό,τι κάνει τόν βίο πολύτιμο, τήν ανθρώπινη επαφή – τήν φιλοσοφία – τήν τέχνη, το θέατρο, τήν μουσική, μέ τήν ποιητική πλευρά τού βίου όπου ό καθείς ποιεί καί ποιείται ευτυχέστερος – ευδαίμων. Οί Έλληνες έδωσαν στό κρασί έναν θεό τόν Διόνυσο, μιά πανάρχαια θεότητα , συνδεδεμένη μέ τήν γή καί τήν γονιμική υγρασία .

Γιά τόν Διόνυσο Ζαγρέα - μιά από τίς πρώιμες μορφές τού Διονύσου - οί άνθρωποι θυσί-αζαν Ταύρο καί έτρωγαν ωμές “ ασπαίρουσες ” τίς σάρκες του. Πίστευαν ότι έτσι έτρωγαν τή σάρκα καί έπιναν τό αίμα τού ιδίου τού Θεού για νά πάρουν τήν δύναμη του, καί έχω ένα αίσθημα παρόμοιο μέ τό άκουσμα τών λόγων τού Χριστού : “ τούτο μου εστί τό αίμα τό υπέρ υμών εκχυνόμενον κ.τ.λ – καί πίετε εξ αυτού πάντες .”

Αν τό κρασί είναι τό σύμβολο τής ζωής , τό αμπέλι συμβολίζει τήν Εκκλησία . “ Εγώ ειμί η άμπελος, σεις δε τα κλήματα .” λέει ο Χριστός (Ιωαν XV,5) . Τί είναι η εκκλησία όμως ; Είναι ο πνευματικός χώρος όπου ένα σύνολο ανθρώπων μέ κοινό στόχο τήν αθανασία βεβαιώνει διαρκώς τούς δεσμούς του, μεταλαμβάνοντας τού σώματος καί τού αίματος τού Χριστού. Εδώ τό κρασί μέσα από τήν ιεουργία τήν “ αναίμακτο θυσία ” μεταβάλεται σέ αίμα. Πίετε εξ αυτού πάντες. Μυστικισμός, έκσταση, δηλαδή η μυστηριώδης επικοινωνία με τό “Θείο” η οποία καθαίρει τήν ψυχή, εξαγνίζει τόν άνθρωπο καί τού δίνει ελπίδες ότι μπορεί νά καταπολεμήσει τήν θνητότητά του. Στόν Χριστιανικό εκφραστικό κώδικα : “ *Λάβετε φάγετε τούτο εστί τό σώμα μου – Πίετε εξ’ αυτού πάντες...τούτο εστί τό αίμα μου ... Ο τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αίμα έχει ζωήν αιώνιον* ”.

Μιάς τέτοιας τιμής κανένα άλλο ποτό, όπως ο οίνος, δέν αξιόθηκε διά νά αναπαραστήσει το αίμα τού Σωτήρος. Περίεργη συνύπαρξη – ταύτιση αίματος καί κρασιού !

Συγκεκριμένα μιά πρώτη τέτοια περίπτωση είναι η “ευχαριστιακή θυσία” τού **Μελχισεδέκ** (Γένεσις ,κεφ.14 στ. 17-20). Ο Ιησούς , πού κατά τόν Απόστολο Παύλο είναι Ιεροθύτης είς τό

διηνεκές, κατά την τάξη **Μελχισηδέκ** (πρὸς Εβρ.κεφ.5 στιχ. 5-9 καί κεφ.6 στιχ.19-20) , επανέλαβε την πράξη αυτή τῆς θείας ευχαριστίας πρὸς τοὺς μαθητὲς του κατὰ τὸν Μυστικὸ δαίπνο. Γιά νά κατάλάβουμε τὴν σημασία τῆς τελετῆς αὐτῆς, πρέπει νά ξέρουμε ὅτι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος, προϊόντα τοῦ σιταριοῦ καὶ τοῦ σταφυλιοῦ εἶναι σύμβολα τῶν δύο ἀρχῶν, τῆς ἀρσενικῆς καὶ τῆς θηλυκῆς, τίς ὁποῖες συναντοῦμε στὶς περισσότερες μυήσεις .

Το ψωμί δέν μπορεῖ νά γίνῃ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ κρασί τὸ αἷμα του παρά μόνο διότι εἶναι Ἡλιακά σύμβολα. Στὸ Κοσμικὸ ἐπίπεδο, τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ συμπυκνωμένο Ἡλιακὸ Φῶς-ἐνέργεια καὶ ἡ θερμότητα τοῦ Ἡλίου, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν καὶ συντηροῦν τὴν ζωή. Στὸ Πνευματικὸ ἐπίπεδο τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ **Σοφία** καὶ ἡ **Αγάπη**. Ἄρα λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς (πιθανόν) ἤθελε νά πεί : “ Ἀν τρώτε τὸ σῶμα μου – τὴν **ΣΟΦΙΑ** – καὶ πίνετε τὸ – αἷμα μου – τὴν **ΑΓΑΠΗ** – θά ἔχετε τὴν αἰωνία ζωή . ”

➤ Στὸ τυπικὸ νοθεσίας Λυκιδέως ὁ Σεβάσμιος λαμβάνει τὸν ἄρτο καὶ λέει :

“ Ἐστω ὁ ἄρτος παράσταση συμβολικὴ καὶ πραγματικὴ τῶν δύο εἰς τὸν ἄνθρωπο ἀναγκαίων τροφῶν, τῆς **πνευματικῆς** καὶ τῆς **υλικῆς** ... Ὁ ἄρτος οὗτος ἀς διανεμηθεῖ ἐπ’ ὄνοματι σου, ἡ δὲ διανομὴ αὐτῆ ἔστω παράδειγμα τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀλληλεγγύης, ἥτις οφείλει νά ἐνώσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. ” Ἀς δούμε σύντομα καὶ μιά ἄλλη πλευρά, πῶς σχετικὴ μὲ τὴν σύγχρονη λαϊκὴ πίστη καὶ λατρεία καὶ ὅπου τὸ κρασί συνδέεται με τὸ αἷμα.

Ἐπειδὴ τὸ κρασί συμβολίζει τὴν ζωὴ γι’ αὐτὸ καὶ εἶναι ἀπαγορευμένο στὸν κάτω κόσμος .

Στέλνει ἓνα μήνυμα πού πιστεύει ὅτι παρηγορεῖ αὐτοὺς πού πέρασαν στὸν κάτω κόσμο.

Πράγμα πού μὲ πολλοὺς τρόπους ἐπιβίωσε καὶ στὴν λαϊκὴ λατρεία. Μέχρι σήμερα παίζει κεντρικὸ ρόλο σὲ πολλὰς ἐπιθανάτιες καὶ πένθιμες τελετουργίες. Το σῶμα τοῦ νεκροῦ πλένεται μὲ κρασί (πρὶν ντυθεῖ), μικρὲς ποσότητες κρασιοῦ χύνονται ἐπάνω στὸν τάφο, ἀρχαῖες σπονδὲς στοὺς χθόνιους θεοὺς , ἀφθονο κρασί πίνεται γιά νά συχωρευθοῦν οἱ ψυχές .

Οἱ νεοέλληνας ὅταν μιλοῦν γιά κάποιον δικό τους πού ἔχει πεθάνει ἐνῶ πίνουν κρασί, χύνουν λίγο ἀπὸ τὸ ποτήρι τους κάτω – γιά συχώριο – λένε . **Χοές**, πανάρχαιες συνήθειες.

➤ Στὸ τυπικὸ τοῦ Τεκτ* Μνημοσύνου ὁ Β΄ Ἐπόπτης λέει : “ τὸ ράντισμα διὰ τοῦ **οἴνου**, τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ γάλακτος , σύμβολον τῆς **δυνάμεως** τῆς καθαρότητος καὶ τῆς ἀγνότητος εἰς μνήμην τῆς διανοίας αὐτῶν... Ὁ Σεβάσμιος ραντίζει τρεῖς τὸ κενοτάφιο διὰ τοῦ οἴνου ”. Ὅταν φεύγει ἡ ζωὴ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, τὸ αἷμα παγώνει, γίνεται στερεὸ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ κρασιοῦ μιμείται – υποκαθιστά – τὴν ζωοδότρια υγρασία τοῦ αἵματος .

➤ Ἀρχίζει σιγά-σιγά νά διαγράφεται ὁ χαρακτήρας τοῦ κρασιοῦ δηλαδὴ ὁ ρόλος πού τοῦ δίνουν οἱ ἄνθρωποι. Ὅχι μόνο ἀντικατέστησε τὸ αἷμα στὶς θυσίες, ἀλλὰ ἀπελευθερώνει τὴν δημιουργικότητα τῶν ἀνθρώπων, ἐνισχύει τὴν ἐμπνευση στοὺς ποιητὲς , τοὺς καλλιτέχνες γενικά, ἀναβαθμίζει τὸν πολιτισμό. Κάνει τὸν ἄνθρωπο “ εὐδαίμονα ”. Ὅμως ἡ εὐδαιμονία διασφαλίζεται ἀπὸ τὸν ὀρθὸ χειρισμὸ τῆς οἰνοποιίας. Καὶ πάλι προβάλλει ὡς ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς εὐτυχίας τὸ μέτρο. Ἐδῶ δε τὰ πράγματα εἶναι ἀυστηρά.

➤ Ὁ Φιλόσοφος καὶ αείμνηστος ἀδελφός μας Σπυρίδων Νάγος, 33^{ος}, σὲ ομιλία λευκῆς εορτῆς τὸ 1923 στὴν Ἐλευσίνα, ἀναφερόμενος εἰς τὰ “ Ἐλευσίνα Μυστήρια ”, ἔγραφε :

“ Ὁ Διόνυσος ἀποκαλύπτει τὸν Θεῖον χυμὸ τῆς σταφυλῆς ... Ὑπὸ τὰ σύμβολα αὐτὰ (δηλαδὴ ἄρτος καὶ οἶνος) κρύπτονται αἱ μεγαλύτεραι ἐννοιαὶ αἱ ἔχουσαι σχέσιν πρὸς τὸν **Πνευματικὸν κόσμον** ἐκ τοῦ ὁποῖου ἤρθε ἡ Θεὰ Δήμητρα καὶ ὁ Διόνυσος ... Προφανῶς πρόκειται περὶ **Πνευματικῶν Νόμων** τοὺς ὁποῖους ὁ μνόμενος ἔπρεπε νά μάθει... ”

Σε αὐτὰ ὑπάρχει ἡ μεγάλη ἐννοια τῆς **ἀποθεώσεως** τῆς ἀνθρώπινης **Ψυχῆς** καὶ τῆς **οριστικῆς** ἐγκαταλείψεως ὑπὸ αὐτῆς τῶν χωρῶν τοῦ ‘Ἄδου’ . Ἡ ἀντίληψη περὶ Διονύσου (Χιράμ) τοῦ ὁποῖου τὸ ἔργον εἶναι νά μεταφέρει τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὰς **δοκιμασίας** στὴν **χαρὰν** καὶ **εὐτυχίαν**,

εξέπεσε δυστυχώς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ἐλήφθη ὡς σύμβολο τῆς οἰνοποσίας καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἀναισθησίας ...” .

Ἡ χρῆση τοῦ οἴνου στὴν τελετουργία , προσδίδει σέ αὐτὴν καθαρῶς μνητικό χαρακτήρα.

Ο οἶνος χρησιμοποιεῖται συχνά πρὸς υποδήλωση τῆς ἀληθοῦς Μνητικῆς Παραδόσεως .

Τὴν Παράδοση αὐτὴν, κατὰ τὴν ἀποψη μου, στὸν Τεκτονισμό τὴν ἀποκαλοῦμε *Ορθό Λόγο*.

➤ Με τὴν χρῆση λοιπὸν τοῦ οἴνου στό συμπόσιο, συμβολικά, εἴμαστε ἐν μέρει οἱ φορεῖς - τα δοχεῖα, “ *Κοινωνοὶ* ” τοῦ *Ορθοῦ Λόγου* , αὐτῆς τῆς ἀληθοῦς Μνητικῆς Παράδοσης.

Ἀλλά ας προσέξουμε ἐδῶ τὴν παραβολή : “Οὔτε βάζουν *καινούργιο κρασί* σὲ *παλιὰ ἀσκιά* διότι τότε σχίζονται τὰ ἀσκιά, καὶ τὸ κρασί χύνεται καὶ τὰ ἀσκιά καταστρέφονται, ἀλλὰ *καινούργιο κρασί* βάζουν σὲ *καινούργια ἀσκιά* καὶ ἔτσι καὶ τὰ δύο διατηροῦνται.” (Μαθ. 9-17).

Γιὰ νὰ δεχθεῖ ὁ ἄνθρωπος σωστά μιά νέα διδασκαλία δέν πρέπει νὰ τὴν δεχθεῖ μαζί με ὅλες τοῦ τίς προκαταλήψεις, φυλετικές ἢ προσωπικές, με ὅλες τοῦ τίς ἀπόψεις καὶ τίς ψευδαισθήσεις τῶν αισθητηρίων πού ἡ ζωὴ ἔχει ἀποκρυσταλλώσει μέσα του (τὰ μέταλλα) .

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ἀνακατέψει τὸ νέο με τὸ παλαιό, τὸ νέο χάνει τὴν δύναμη του. Οἱ παλιές ἀπόψεις, οἱ παλιές ἀξίες πού βασιζοῦνται στὴν καθημερινή ζωὴ, στὴν παράδοση, στά φαινόμενα, στὸν νου τὸν διαμορφωμένο ἀπὸ τίς αισθήσεις, καταστρέφουν τὴν νέα διδασκαλία.

Δέν μπορεῖ νὰ βάλει τὸ νέο κρασί τῆς διδασκαλίας σὲ παλαιὰ δοχεῖα. Αὐτὰ σχίζονται !

Ἀν εμεῖς παραμένουμε παλιὰ ἀσκιά - (δοχεῖα), δηλαδή διατηροῦμε τὴν παλαιὰ βέβηλη νοοτροπία (παλιές ἀπόψεις καὶ παλαιούς τρόπους σκέψης) πού εἴχαμε πρὶν εἰσελθούμε σὲ ἕνα μνητικό παραδοσιακό σύστημα ὅπου, τὸ νέο κρασί, οἱ νέες ἀντιλήψεις θὰ πρέπει νὰ κυριαρχοῦν, τότε οἱ ἀντιλήψεις αὐτές (ἡ Μνητικὴ Παράδοση) διαστρεβλώνονται ἢ χάνονται.

Καὶ εμεῖς διατελοῦντες ἐν συγχύσει (παλιὰ σχισμένα ἀσκιά) γινόμαστε, ἴσως ἄθελα μας, οἱ “ καταστροφεῖς ” τοῦ συστήματος τοῦ ὁποῖο υποτίθεται ὅ,τι υπηρετοῦμε. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς κοινωνικῆς διαθήκης καὶ τοῦ μνητικοῦ θανάτου στὸν σκοτεινὸ θάλαμο .

➤ Με ελαχίστη προσπάθεια μπορούμε νὰ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ Βίβλος τοῦ Νόμου δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά, ὅπως ἡ *Ἀμπελος* , ἕνα ἀκόμη σύμβολο τοῦ *Ορθοῦ Λόγου* (*συμβολίζει τὴν ἀνωθεν Ἀποκάλυψη*). Καὶ κάτι ἀκόμη πού συνήθως διαφεύγει τῆς προσοχῆς τῶν Τεκτόνων.

Εἰς τὸν βαθμὸ τοῦ μαθητοῦ ἡ Βίβλος εἶναι ἀνοιγμένη στό Βασιλειῶν Α΄ (κεφάλαιο Β΄,1-11), (Σαμουήλ Α΄ , κεφ.Β΄ - ἡ ὠδὴ τῆς Ἄννης) . Γιὰ ποιὸ λόγο ἀραγε ἀνοίγεται στό σημεῖο αὐτό ;

Ἡ Ἄννα ἦταν στείρα ἀλλὰ μέ τὴν συνδρομὴ τοῦ Κυρίου αποκτά τέκνο, τὸν Σαμουήλ, μετέπειτα *Προφήτη* . Προσέρχεται εἰς τὸν Ναὸν ὅπου ἀφιερώνει στὴν υπηρεσία τοῦ Κυρίου τὸ τέκνο τῆς , καὶ θυσιάζει πρὸς τούτο *μόσχο τριῶν* ἐτῶν ἐνῶ συνάμα προσφέρει *Ἀλεύρι* καὶ

ὄτινο. Καὶ ξαφνικά χωρὶς νὰ προδιαγράφεται ἀπὸ πούθενά στὴν 5^η παράγραφο τοῦ Β΄ κεφ. ἀναφέρεται : “ *ὅ,τι στείρα καὶ ἔτεκεν ἐπτὰ* ” .

Εἶναι φανερὴ ἡ ἀλληγορία. Ὁ ταύρος ὡς γνωστὸν εἶναι σύμβολο τῆς γονιμότητος καὶ τῆς σεξουαλικῆς ορμῆς, ἀλλὰ καὶ σύμβολο τῆς Γῆς . Ἐχομε συνεπὸς μίαν θυσίαν τῆς *τριπλῆς* παχυλῆς υλικῆς υποστάσεως (μαθητῆς *τριῶν* ἐτῶν) καὶ μίαν μετουσίωση τῆς δημιουργικῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου (τοῦ *Ἱεροῦ πυρός*)

πρὸς ἐνεργοποίησιν τῶν *ἐπτὰ κέντρων* - Ἱερῶν δίσκων (Διδάσκαλος *ἐπτὰ* ἐτῶν). Τα σχόλια περιττεύουν !

Ἀλλὰ ἄς μὴν προχωρήσω πιο πέρα. Θὰ ξαναγυρίσω ἕνα βῆμα πίσω, στό υλικὸ ἐπίπεδο, στά δύο ἱερά τρόφιμα, τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασί. Τὸ ψωμί εἶναι γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὸν ἄνθρωπο στὴν ζωὴ καὶ τὸ κρασί εἶναι γιὰ νὰ τοῦ δώσει τὸ εὖ ζεῖν. Πιστεύω ὅτι ὅλοι οἱ μῦθοι, παλαιότεροι καὶ νεότεροι συγκλίνουν στό ἴδιο σημεῖο. Εἴτε συμβολικά εἴτε κυριολεκτικά, τὸ κρασί εἶναι τὸ αἷμα τῆς ζωῆς- ὁ ζωοδότης χυμὸς τῆς .

* ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ

- 1^η .Υπέρ τού Ελληνικού Έθνους , τού Προέδρου τής Δημοκρατίας καί τής οικογένειας του.
- 2^η .Υπέρ τής Μεγάλης Στοάς , τού Μεγάλου Διδασκάλου, καί τών μελών τού συμβουλίου.
- 3^η .Υπέρ τού Σεβασμίου , τής οικογενείας αυτού καί τής ημετέρας Στοάς .
- 4^η .Υπέρ τών Αξιοματικών καί τών μελών τής Στοάς , ώς καί τών επισκεπτών .
- 5^η .Υπέρ τών ξένων Τεκτονικών δυνάμεων , τών προέδρων αυτών , καί τών απανταχού τής γής Τεκτόνων , τών ευτυχούντων καί δυστυχούντων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1.Τίμαιος - Φαίδων - Φαίδρος (περί Ψυχής)	ΠΛΑΤΩΝ
2.Περί Ψυχής	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
3.Η εξέλιξη τών ιδεών στήν Φυσική	ΑΛΜΠΕΡΤ ΑΙΝΣΤΑΙΝ – ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ ΙΝΦΕΛΤ
4.Η Βασιλεία τής ποσότητας & τά σημεία τών Καιρών	RENE GUENON
5.Δοκίμιο συνθετικής ανθρωπογνωσίας	GERARD ENCAUSSE (PAPUS)
6.The Science of the Sacraments	C.W. LEADBEATER
7.Η Ουράνια Πολιτεία (σχόλιο στήν Αποκάλυψη)	ΜΙΧΑΗΛ ΑΙΒΑΝΧΟΦ
8. The Philosophers Stone	ISRAEL REGARDIE
9.Etude sur l' Astral (μελέτη πάνω στό Αστρικό)	REGÉ (Γαλλικό περιοδικό EON 1924 -1925)
10.Επισκοπήσεις επί τής Μνήσεως	RENE GUENON
11.Ο Βασιλεύς τού Κόσμου	RENE GUENON
12.Εγκυκλοπαίδεια Εσωτερισμού & Αποκρ. Γνώσεως	ΠΙΕΤΡΟΥ ΓΡΑΒΙΓΓΕΡ
13.Εγκυκλοπαίδεια Ελευθέρας Τεκτονικής	ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ
14.Τεκτονικές Ομιλίες (1904-1933)	ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΝΑΓΟΣ
15.Η Ψυχολογία τής συμβολικής τών Γραφών	Δρ. ΜΩΡΙΣ ΝΙΚΟΛΛ
16.Η Ερμητική επιστήμη τής κινήσεως & τών αριθμών	A.S. RALEIGH
17.The parables and other stories	Dr. STYLIANOS ATTESHILIS
18.Ο σκοτεινός Θάλαμος	ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
- (Μελέτη εγκριθείσα υπό τής Γαληνοτάτης Μεγάλης Ανατολής τής Ελλάδος το 1930)

1. Συμβολίζουν τις σπονδές τών αρχαίων μυστηρίων ,είς τούς επτά (7) γνωστούς τότε πλανήτες . Ο ρόλος βέβαια τών πλανητών είναι συμβολικός .Οί σπονδές γίνονται πρός εμάς τούς ίδιους . Κατά το Τυπικό τού Μαθητού, τοποθετείται στόν Ουρανό πρός Ανατολάς ο **Δίας** καί η **Αφροδίτη** , πρός Δυσμάς ο **Άρης** καί ο **Κρόνος** (στόν ουρανό με τό κυανό χρώμα) , ο δε **Ήλιος** καί η **Σελήνη** , τοποθετούνται στόν τοίχο της Ανατολής (κόκκινο χρώμα) , όχι στόν Ουρανό. Τον ρόλο τού **Ερμή** κατέχει ο **Μνυόμενος** (συμβολισμός τού Κηρύκειου).
Ο Συμβολισμός τών Επτά Πλανητών – (τα μέταλλα)

- α. ΚΡΟΝΟΣ (Μόλυβδος) **W** : Συνθετικό σύμβολο τής αμορφολόγητης (τραχείας)
πνευματικής φύσεως. (ακατέργαστος Λίθος)
- β. ΔΙΑΣ (Κασσίτερος) **W** : Νόηση καί ιδιαιτέρως η Μνήμη
- γ. ΑΦΡΟΔΙΤΗ (Χαλκός) **T** : Συναισθημα , αίσθημα , πάθος
- δ. ΑΡΗΣ (Σίδηρος) **U** : Θέληση
- ε. ΕΡΜΗΣ (Υδράργυρος) **S** : Νευρική δύναμη, Ζωικότης , φορέας τής συνειδήσεως
- ζ. ΣΕΛΗΝΗ (Αργυρος) : Η **Ψυχή τού Κόσμου** .Το Υποσυνείδητο - (είναι ετερόφωτη . Φωτίζεται - ενεργοποιείται από το φώς του Ηλίου , το Πνεύμα – Εγώ)
- η. ΗΛΙΟΣ (Ηλιος) : Συνείδηση, το αναγεννημένο ΕΓΩ (Χιράμ , Διόνυσος , κυβικός λίθος)

- “ Ας μή μάς διαφεύγει ότι ο Διδάσκαλος είναι επτά (7) ετών καί επέκεινα , δηλαδή έχει επιτύχει την τελειοποίηση τών παραπάνω λειτουργιών καί κινείται σε υψηλότερα επίπεδα συνειδητότητας ”
2. Τυπικά τεκτονικών λειτουργιών καί τελετών 1917 .Σε νεώτερα τυπικά Μυσταγωγικές .
  3. **I.N.R.I** = Igne Natura Renovatur Integra (Η Φύσις ολόκληρη αναγεννάται διά τού πυρός)
  4. Σύμφωνα με άλλη ορολογία “ Ψυχικό σώμα ” (πρός Κορινθίους Α’ 15, 44 – 48)
  5. Σύμφωνα με άλλη ορολογία “ Πνευματικό σώμα ” (πρός Κορινθίους Α’ 15, 44 – 48)
  6. Σύμφωνα με άλλη ορολογία “ Πνευματικός κόσμος , Νοητός ή Υπερνοητός ”